

איניש, לא מן עלאה ולא מן תתאה, אלא ח"י. ורזא דא, פי לא יראני האדם וחי. כמה הוא רזא עלאה בדא קרא, ואנן חברייא תמיהין עליהו, על ויחי דדכיר עמיה יעקב. הוה ליה למימר קמי ישראל. ישראל מנין, דכתיב, (ירמיה ב) קדש ישראל לה' ראשית וגו'. (שמות ד) בני בכורי ישראל. רבי אלעזר בריה דרבי שמעון אמר, וכי לא אמר קרא, (בראשית כה) וימכר את בכורתו ליעקב.

אמר רבי שמעון אבוה, בעידנא דהווי ישראל קשיטין וזפאין ועבדין זכו, ולא הווי רתיתין ישראל, אלא יעקב לחודיה. בדין טבאן דעבדין, הוה למעבד להו טבאן סגיאין דא בדא.

מרחבו, ואתגליאו על חוביהון, ועל עובדיהון בישין, לא הווי סבלין יתיה, דלא יהויין לעלמא, בקושטא על חוביהון. ועל דא אתי מכילתא דרחמי ודינא לחוד, ישראל, ויהבית יתהון בארעא גלותהון. יאות בעי ברי, אבל איניש מסתפל וינדע יתיה, יעקב דמתלף עם ויחי, קדש. ועל דנא רזא אמרין, יעקב בחר יתיה ספירא בכורסי יקרא.

רבי שמעון פתח ואמר, (ישעיה נז) ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדפאים. לב נדפאים, דא יעקב. כמה דאת אמר, תחות מן דרגא נחיתת עלוהי נביאין ברכאן במצרים. תנא אמר רבי אבא, לבא חמא, דיעקב דהוה במצרים לית נבואתיה מעליותא. (ס"א דארעא סניאה) ארעא סגיא.

תא חזי, לא זכי לברך לחד מבנוהי, ולא הוה בידיה רוחא לברך אלא במצרים,

קשרם של העמים, ספירים של כסא הכבוד, ולא הגיע להם שום איש, לא מהעליונים ולא מן התחתונים, אלא ח"י, וסוד זה - פי לא יראני האדם וחי. כמה הוא סוד עליון בפסוק הזה, ואנו החברים תמהים עליהם, על ויחי שמזכיר עמו יעקב, הנה לו לומר לפניו ישראל. ישראל מנין? שפתוב (ירמיה ב) קדש ישראל לה' ראשית וגו'. (שמות ד) בני בכורי ישראל. רבי אלעזר בנו של רבי שמעון אמר, וכי לא אמר הכתוב (בראשית כה) וימכר את בכורתו ליעקב?

אמר רבי שמעון אביו, בזמן שהיו ישראל אמתיים וצדיקים ועושים זכיות ולא היו פוחדים ישראל, אלא יעקב לבדו. משום הטובות שעשו היה לעשות להם טובות רבות זה בזה.

משחטאו והגלו על חטאייהם ועל מעשיהם הרעים, לא היו סובלים אותו שלא ישארו בעולם באמת על חטאייהם, ועל זה באה מדת הרחמים והדין לחוד, ישראל, ונתנה אותם בארץ גלותם. יפה שאלת, בני, אבל איש המסתפל ויודע אותו, יעקב המחבר עם ויחי הוא קדש, ועל סוד זה אמרים, יעקב בחר אותו להיות ספיר בכסא הכבוד. רבי שמעון פתח ואמר, (ישעיה נז) ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדפאים. לב נדפאים - זה יעקב, כמו שנגאמר, תחת מהדרגה ירדה עליו נבואות וברכות במצרים. שנינו, אמר רבי אבא, הלב רואה, שהיה יעקב במצרים אין נבואתו מעלה. [שהארץ שגאה]. ארץ גדולה. בא ראה, לא זכה לברך את אחד מבניו ולא היתה בידו רוח לברך אלא במצרים, כשברך אותם כל

כַּד בְּרִיךְ יִתְהוֹן כָּל חַד וְחַד בְּרִזָּא. וְרִזָּא (בראשית מב) וַיֵּרָא יַעֲקֹב כִּי יֵשׁ שָׁבֵר בְּמִצְרַיִם וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָּה תִּתְרָאוּ. תָּא חֲזִי, דְּלֹא אִיתִייהִיבַת נְבוּאָתָא, אֲלֵא לְתַבִּירִי לְפָא. כְּמָה דְּאֵת אָמֵר, (בראשית מב) רְדוּ שָׁמָּה וְשִׁבְרוּ לָנוּ מִשָּׁם וְנַחֲיָה וְלֹא נָמוּת.

אָחַד וְאָחַד בְּסוּד, וְסוּד - (בראשית מב) וַיֵּרָא יַעֲקֹב כִּי יֵשׁ שָׁבֵר בְּמִצְרַיִם וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָּה תִּתְרָאוּ בָּא רָאָה שְׂלֵא נִתְנָה הַנְּבוּאָה אֲלֵא לְשִׁבּוּרֵי הַלֵּב, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר רְדוּ שָׁמָּה וְשִׁבְרוּ לָנוּ מִשָּׁם וְנַחֲיָה וְלֹא נָמוּת.

אָמֵר רַבִּי יוֹסִי, תַּחֲוֹת פְּרָסִי יִקְרָא קְדִישָׁא, יַעֲקֹב סְפִיר, דְּאִיְהִי מְכִילְתָּא דְּדִינָא לְסִטְרִיהּ, אֲתָא אָמֵר, (בראשית לב) לֹא יַעֲקֹב יֹאמֵר עוֹד שְׁמֶךָ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל כִּי שְׁרִית עִם אֱלֹהִים וְעִם אַנְשִׁים וְתוֹכֵל. אֵת מִשְׁפַּח דְּיַעֲקֹב חֲזָא לְסִטְרִיהּ מְכִילְתָּא דְּדִינָא, וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ פְּאֶשֶׁר עֵבֵר אֵת פְּנוּאֵל וְגו', וְרִזָּא דְּמַלְּהָ (ירמיהו ו) אוֹי לָנוּ כִּי פָּנָה הַיּוֹם כִּי יָנְטוּ צְלָלֵי עָרְב.

אָמֵר רַבִּי יוֹסִי, תַּחֲת כֶּסֶף הַפְּבוֹד הַקְּדוּשׁ, יַעֲקֹב סְפִיר, שְׁהִיא מִדַּת הַדִּין לְצִדּוֹ. בָּא וְאָמֵר, (שם לב) לֹא יַעֲקֹב יֹאמֵר עוֹד שְׁמֶךָ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל כִּי שְׁרִית עִם אֱלֹהִים וְעִם אַנְשִׁים וְתוֹכֵל. אֵתָּה מוֹצֵא שְׁיַעֲקֹב רָאָה לְצִדּוֹ מִדַּת הַדִּין. וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ פְּאֶשֶׁר עֵבֵר אֵת פְּנוּאֵל וְגו', וְסוּד הַדְּבָר - (ירמיהו ו) אוֹי לָנוּ כִּי פָּנָה הַיּוֹם כִּי יָנְטוּ צְלָלֵי עָרְב.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמֵר, כַּד אֲתַגְּלִיאוּ מִן יְרוּשָׁלַם, וְאַעֲדִיאוּ תְדִירָא, וְסָאִיב מְסַנָּאָה יֵת הֵיכְלָא. כַּעֲדָנָא הֵהִיא לֹא סוּבְלַת מְלָכוּתָא לְיִשְׂרָאֵל עַל חוּבְיָהוֹן, אֲלֵא יִשְׂרָאֵל. בְּגִין דְּהִיא מִתְרִי גִיסָא, רַחֲמֵי וְדִינָא.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמֵר, כַּשֶּׁהֲגִלוּ מִירוּשָׁלַם וְהוֹסֵר הַתְּמִיד, וְטַמָּא הַשּׁוֹנֵא אֵת הַהֵיכָל, בְּזִמְנָה הֵהוּא לֹא סְבָלָה הַמְּלָכוּת אֵת יִשְׂרָאֵל מִשּׁוּם חֲטָאֵיהֶם, אֲלֵא יִשְׂרָאֵל, מִשּׁוּם שְׁהִיא מִשְׁנֵי צְדָדִים - רַחֲמִים וְדִין.

וּמַלְּהָ דְּלֹא יַעֲקֹב יֹאמֵר עוֹד שְׁמֶךָ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל, כַּד אֲתַפְּרִישׁ בְּסִבְרִיהּ. יִשְׂרָאֵל יַעֲקֹב עֲלָאָה דָּא מִן דָּא, וּבְגִינְהוֹן הָוָה חוּטְרָא דְּמַשָּׁה גְּלִיפָא מִתְרִין סְטְרוֹי מִשְׁמִיהּ קְדִישָׁא, חַד רַחֲמֵי בְּדִינָא, וְחַד דִּינָא בְּדִינָא.

וְהַמְלָכָה שֶׁל לֹא יַעֲקֹב יֹאמֵר עוֹד שְׁמֶךָ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל, כַּאֲשֶׁר מִתְבָּאָר בְּסִבְרָא. יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲקֹב - זֶה עֲלִיּוֹן מְזֵה, וּבְגִלְלָם הִיָּה מִטָּה מִשָּׁה חֲקוּק מִשְׁנֵי צְדָדֵיו מִשְׁמוֹ הַקְּדוּשׁ, אָחַד רַחֲמִים בְּדִין, וְאָחַד דִּין בְּדִין.

(במדבר כג) לֹא הִבִּיט אֶוֹן בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עֵמֶל בְּיִשְׂרָאֵל, דְּחִיקָן בֵּין שְׁנָאֵי, וְאַסְתְּלִיקַת מְטְרוֹנִיתָא מִן מְלָפָא, וְאַתְרַחֲיקַת מִנְיָה, הוּא יִשְׂרָאֵל שְׁכִינְתָּא בֵּינָנָא וַיִּפְרְקִינָנָא. וְרִזָּא (ישעיהו מד) כֹּה אָמַר ה' מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וּגְזָלוּ ה' צְבָאוֹת. וַיְחִי חִי, (ישעיהו טו) כֹּה אָמַר ה' הַשָּׁמַיִם כְּסָאֵי וְהָאָרֶץ הַדּוֹם רְגֵלִי.

(במדבר כג) לֹא הִבִּיט אֶוֹן בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עֵמֶל בְּיִשְׂרָאֵל - מִשְׁאֲנֹו בְּגִלוֹת דְּחֻוּקִים בֵּין שׁוֹנָאִים, וְהַסְתְּלָקָה הַמְּלָפָה מִן הַמְּלָךְ וְהַתְרַחֲקָה מִמֶּנּוּ, הוּא יִשְׂרָאֵל שְׁכִינְתּוֹ בֵּינֵינוּ וַיִּגְאֹלְנוּ, וְהַסּוּד שֶׁל (ישעיהו מד) כֹּה אָמַר ה' מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וּגְזָלוּ ה' צְבָאוֹת. וַיְחִי חִי, כֹּה אָמַר ה' הַשָּׁמַיִם כְּסָאֵי וְהָאָרֶץ הַדּוֹם רְגֵלִי.

בְּנִין עֲלָאָה, שְׁתִּי רְגֵלִי חִי, לִי רַבְתָּא, י' לְח' זְעִירְתָּא, ח' לְתִינוּ, וַי' לְו', ו' לְד',

כְּסָאֵי וְהָאָרֶץ הַדּוֹם רְגֵלִי. כַּבְּנִין הַעֲלִיּוֹן שְׁתִּי רְגֵלִים חִי, לִי גְדוּלָה י' לְח' קְטָנָה, ח'

לְתִיב, וְי' לוי, ו' לוד, ז' מה שיוצא מהעליון. תחת פסא הכבוד מאבן טובה בארץ מצרים, הינו מה שכתוב ונגף ה' את מצרים וגו', שתי חלקות. פי טל אורות טלף - משום חלקה אחת.

וְכֵן מתחלפים כאחד. ב' הפרוש על הגלות, א' הפרוש הראשון. בא ראה מה שכתוב, בית יעקב לכו ונלכה באור ה', בגלות, האותיות שנגזר עליהן על חטאייהם, פאמת בדין היי. בתורה יש תקנה, ותצאו מחמר הטיט, שהיא גלות, ותלכו לאור ה'.

א' רצונו לומר בארץ, נראית באה בגזרת ספר התורה, והם מתחלקים בארץ בארץ אמה מוצא בגזרת ספר התורה, ר"ץ מתחברים כאחד גלות. מהי גלות מצרים? ארבע מאות שנה היה אומר לאברהם שתהיה גלות לבניו במצרים, וכשהיית מונה אותם, מאתים ותשעים שנים היו.

בא ראה, וימת יוסף בן מאה ועשר שנים. רבי שמעון פתח ואמר, (ישעיה ו) הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנואל. הריון ולדה, שנתמלאו לגליות ולצרות רבות ועדנים רעים. ואף על גב שיהיה עמנו, המלכה מזדעזעת ומתרחקת מבעלה, תהיה עמנו בגלות, בן מאה ועשר היתה החקיקה שנתוספה. ירצה לומר שהיה עובר מן הגלות מאה ועשר שנים ומאתים ותשעים, ויהיו ארבע מאות שנה. ולא נמנית גלותו של יעקב אלא משמת יוסף.

ויהי ימי יעקב שני חיייו שבע שנים וארבעים וימאת שנה, כאן סוד בגלות במנין, תקוני הגליות

הָדָא הוּא דְנַפִּיק מֵעֲלָא. תחות פְּרִסְיָה יְקָרָא, מֵאֲבָן טָבָא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. הַיִּינוּ דְכְתִיב, (ישעיה יט) וְנִגַּף ה' אֶת מִצְרַיִם וְגו', ב' פְּרִישָׁא. (ישעיה כו) פִּי טַל אֲוֵרוֹת טַלְף א' בְּגִין פְּרִישָׁא.

וְכֵן דָּא מתחלף כְּחֵדָא, ב' פְּרִישָׁא גְלוּתָא, א' פְּרִישָׁא קְדַמְיִתָא. תָּא חֲזִי, מְאִי דְכְתִיב, (ישעיה ב) בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וְנִלְכֶה בְּאוֹר ה', בְּגְלוּתָא, אֲתָוּן דְאַתְגִּזֵּר עֲלֵיהוֹן, עַל חוֹבֵיהוֹן, בְּקוּשְׁטָא בְּדִינָא הוּו, בְּאוֹרֵייתָא תְּקַנְתָּא, וְתַפְקוּן מִן חֲמָרָא טִינָא, דְּהִיא גְלוּתָא, וְתַהֲכוּ לְנִהְרָא דִּי.

א' רצונו לומר בארץ, אֲתַצְפִּי אֶתָּא בְּתִיגְנָא דְסִיפְרָא דְאוֹרֵייתָא. וְאַנָּא אֲתַפְלַג בְּאֶרֶץ, בְּאֶרֶץ אֶתְ מִשְׁפַּח בְּתִיגְנָא דְסִיפְרָא דְאוֹרֵייתָא, ר"ץ מִתְלַפִּין כְּחֵדָא גְלוּתָא. מְאִי גְלוּתָא דְמִצְרַיִם. אֲרַבַּע (דף ריב ע"ב) מָאָה שְׁנֵין הָוָה אָמַר לְאַבְרָהָם, דִּיהָא גְלוּתָא לְבְנוֹהִי בְּמִצְרַיִם, וְכִי הָוִית מְנִיתָא יְתֵהוֹן, מְאֲתָן וְתַשְׁעִין שְׁנֵין הָוּו.

תָּא חֲזִי, וימת יוסף בן מאה ועשר שנים. רבי שמעון פתח ואמר, (ישעיה ו) הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנואל, עדוי ולידה, דאתמלי לגלוואן ועקתן סגיאיין ועידן בישין. ואף על גב דיהו באלין, מטרוניתא אזדעזעת ואתרחקת מן בעלה, תהא עמנא בגלותא, בן מאה ועשר הוה גלופא דאתוסף, יתרעי למימר והוה עבר מן גלותא מאה ועשר שנים, ומאתן ותשעין, הוי ארבע מאה שנים, ולא אתמני גלותא דיעקב, אלא מדמית יוסף.

ויהי ימי יעקב שני חיייו שבע שנים וארבעים וימאת שנה, הכא רזא בגלותא במנינא,

תְּקוּנָתָא יְהוֹן בְּנֵיִיא דְּאַתְגְּלִיין בְּמַכִּילְתָּא
דְּדִינָא תְּלָתָא גְּלוּוּן. קְדַמָּא דְּמַצְרָאִי,
דְּאַתְמַתְל בְּשִׁבְע שָׁנִין. רַבִּי חֵיִיא פִּתַּח וְאָמַר,
(שיר השירים ב) הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם
בְּצַבָּאוֹת אוּ בְּאַיְלוֹת וְגו'.

שְׁיֵהִיו הַבָּנִים בְּמַדַּת הַדִּין שֶׁלֹּשׁ
גְּלִיּוֹת. רַאשׁוֹנָה שֶׁל מְצָרִים,
שְׁנֵימָשָׁל בְּשִׁבְע שָׁנִים. רַבִּי חֵיִיא
פִּתַּח וְאָמַר, (שיר ב) הַשְּׁבַעְתִּי
אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוּ
בְּאַיְלוֹת וְגו'.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר מֵהַכָּא, (ירמיה לא) מֵרְחוֹק ה'־
נִרְאָה לִי וְאַהֲבַת עוֹלָם אֶהְבֶּתִיךָ וְגו'.

הַכָּא רְזָא בְּגְלוֹתָא תְּקַנְתָּא יְהוֹן בְּנוֹהִי
דְּיִשְׂרָאֵל. מִשְׁתַּרְי גְּלִיִיא וְיִתְרַעִי לְמִימַר, יְהוֹן
בְּנֵיִיא קְדִישָׁא דְּאַתְגְּלוּוּן עַל חוּבִיהוֹן בְּדִינָא,
שָׁנִין סְגִיִיאִין יְהָא. (ויקרא כו) שְׁבַע פְּחַטְאֲתִיכֶם,
(בראשית ד) פִּי שְׁבַעְתִּים יוֹקֵם קִין, בְּגְלוֹתָא
קְדַמָּא דְּמַצְרָאִי, דְּהִיא זַעֲרָא.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, מִכָּאן (ירמיה לא)
מֵרְחוֹק ה' נִרְאָה לִי וְאַהֲבַת עוֹלָם
אֶהְבֶּתִיךָ וְגו'. כָּאן סוּד הַגְּלוּת,
הַתְּקַנָּה שְׁיֵהִיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִשְׁחַרְרִים מִגְּלִיּוֹת, וְיִתְרַעֲזָה
לוֹמַר שְׁיֵהִיו הַבָּנִים הַקְּדוּשִׁים,
שֶׁהֲגִלוּ עַל חַטָּאִיהֶם בְּדִין, שָׁנִים
רַבּוֹת יְהִיָּה, (ויקרא כו) שְׁבַע
פְּחַטְאֲתִיכֶם, (בראשית ד) פִּי
שְׁבַעְתִּים יוֹקֵם קִין, בְּגְלוֹת
הַרַאשׁוֹנָה שֶׁל מְצָרִים שְׁהִיא
קְטַנָּה.

הַתְּנִינָא, גְּלוּתָא דְּשׁוֹפְטִים, דְּאַתְמַתְל
לְאַרְבַּעִים שָׁנִין, בְּשִׁבְע דְּאִינְהוּ
סְגִיִיאִי מִנִּיהַ. תְּלִיתָאִי, גְּלוּתָא דְּאַנָן בִּיהַ
אַרִיכָא, דְּאַתְמַתְל לְמָאָה שָׁנִין, לְאַרְבַּעִין
וְהֵינּוּ דְּגָלִי עַלְאָה דְּאַמַר (דניאל יב) וּמַעַת הוֹסַר
הַתְּמִיד וְלָתַת שְׁקוּץ שׁוֹמֵם וְגו'.

שְׁנֵית - גְּלוּת הַשׁוֹפְטִים
שְׁנַמְשָׁלָה לְאַרְבַּעִים שָׁנִים,
בְּשִׁבְע שָׁהִם רַבִּים מִמֶּנּוּ.
שְׁלִישִׁית - הַגְּלוּת שְׁאַנּוּ בַּהַ,
אַרְבָּה, שְׁנַמְשָׁלָה לְמָאָה שָׁנִים,
לְאַרְבַּעִים. וְהֵינּוּ שְׁגָלָה הַעֲלִיּוֹן
שְׁאַמַר (דניאל יב) וּמַעַת הוֹסַר
הַתְּמִיד וְלָתַת שְׁקוּץ שׁוֹמֵם וְגו'.

וְיִקְרְבוּ יְמֵי יִשְׂרָאֵל לְמוֹת. רַבִּי
חֲזַקְיָה אָמַר, רָאָה צָרָה זֹו שֶׁל
הַגְּלוּת שְׁהִיָּתָה קוֹרָאֵת לְבָנֵי
קְרָבָה עַל נַפְשׁוֹ וְדַחְקָה לְמוֹת,
לֹא נִשְׁאַר חַי. כְּשֶׁהָיָה יוֹרֵד
מִדְּרָגוֹת מְשׁוּם חַטָּאִי יִשְׂרָאֵל, לֹא
יָרַד עִמָּם בְּגְלוּת. אֲשֶׁרֵי חֲלָקִים.
שְׁאֵם לֹא יָרַד עִמָּם בְּגְלוּת,
יִשְׁאַרוּ בֵּין הָעַמִּים, וְאַתָּה אֲמַרְתָּ
(ישעיה ג) מַדּוּעַ בָּאתִי וְאֵין אִישׁ
קָרָאתִי וְאֵין עוֹנָה. וְאֵין עוֹנָה -
זֶה יִשְׂרָאֵל. בָּאתִי וְאֵין אִישׁ - זֹו
שְׁכִינָה. הַקְּצוֹר קְצָרָה גְּדִי מִפְּדוּת
וְאֵם אֵין בִּי כַח לְהַצִּיל הֵן
בְּגַעֲרַתִּי אַחֲרֵיב יָם אֲשִׁים נְהָרוֹת מְדַבֵּר.
מְדַבֵּר. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גִתָן
חֲלָק לְיִשְׂרָאֵל שְׁלֹא יִשְׁלַט גְּדוֹל
אַחַר עֲלִיָּהֶם. יָרְדוּ לְגְלוּת -

וְיִקְרְבוּ יְמֵי יִשְׂרָאֵל לְמוֹת. רַבִּי חֲזַקְיָה אָמַר,
חֲמָא דָּא עַקְתָּא דְּגְלוּתָא דְּהָוָה עָרַעַן
לְבָנוּהִי, קְרִיכָא אֲנַפְשִׁיהַ וְדַחִיקַת לְמַמַּת,
לֹא אֲשַׁתְּאַר חַי, כִּד הָוָה נַחִית מְדַרְגִין,
בְּדִיל חוּבִיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, לֹא נַחִית עִמָּהוֹן
בְּגְלוּתָא, זַפְּאָה חוּלְקָהוֹן, דְּאִי לֹא נַחִית
עִמָּהוֹן בְּגְלוּתָא, אֲשַׁתְּאַרְן בִּינֵי עַמְמֵיִיא,
וְאַתָּה אֲמַרְתָּ (ישעיה ג) מַדּוּעַ בָּאתִי וְאֵין אִישׁ
קָרָאתִי וְאֵין עוֹנָה. וְאֵין עוֹנָה, דָּא יִשְׂרָאֵל,
בָּאתִי וְאֵין אִישׁ, דָּא שְׁכִינָה. הַקְּצוֹר קְצָרָה
גְּדִי מִפְּדוּת וְאֵם אֵין בִּי כַח לְהַצִּיל הֵן
בְּגַעֲרַתִּי אַחֲרֵיב יָם אֲשִׁים נְהָרוֹת מְדַבֵּר.
קְדַשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב חוּלְקָא לְיִשְׂרָאֵל דְּלֹא
יִשְׁלוּט רַבְּרַבָּנָא אַחְרָא בְּהוֹן. נַחֲתוּ לְגְלוּתָא,